

У хворих визначали вміст у сироватці крові окремих прозапальних та протизапальних цитокінів: інтерлейкіну-1 β (IL-1 β), фактора некрозу пухлин-альфа (TNF- α), інтерлейкіну-4 (IL-4) та інтерлейкіну-6 (IL-6) за методом імуноферментного аналізу за відомими методиками з використанням діагностичних тест-систем ЗАТ «Вектор-Бест».

Результати та обговорення. У хворих на інфекційну (мікробну) екзему встановлено вірогідне ($p < 0,05$) порівняно з показниками групи контролю підвищення рівня прозапальних цитокінів: TNF- α — в 2,7 разу ((18,0 $\pm$ 1,67) пг/мл; у контролі — (6,75 $\pm$ 1,70) пг/мл) та IL-1 β — в 2,4 разу ((10,4 $\pm$ 1,86) пг/мл; у контролі — (4,39 $\pm$ 1,11) пг/мл). Поряд із цим у період загострення дерматозу виявлено тенденцію ($p > 0,05$) до зростання порівняно з нормою вмісту в сироватці крові умовно прозапального цитокіну IL-6 (на 33,7 %; $p > 0,05$) на тлі менш суттєвого підвищення сироваткового рівня протизапального цитокіну IL-4 (на 27,6 %; $p > 0,05$).

Висновки. У хворих на інфекційну (мікробну) екзему в період загострення спостерігається певний дисбаланс вмісту в сироватці крові про- та протизапальних цитокінів — вірогідне збільшення рівня прозапальних цитокінів (IL-1 β , TNF- α) на тлі неістотного зростання вмісту протизапального цитокіну IL-4, що обґрунтовує призначення в комплексній терапії таких пацієнтів протизапальних засобів.

Визначення показників окисного стресу у хворих на розацеа

М.В. Сторожук

ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет», Чернівці, Україна

Актуальність. Розацеа є однією з актуальних проблем дерматології у зв'язку з поширеністю дерматозу (в структурі захворювань шкіри становить від 5 до 12 %), а також клінічними особливостями — локалізацією на відкритих ділянках тіла (шкірі обличчя), схильністю до затяжного хронічного перебігу, часто торпідного до засобів лікування, що негативно впливає на психоемоційний стан пацієнтів, знижує їхню працездатність та соціальну активність. Усе це обґрунтовує важливе медико-соціальне значення проблеми розацеа та актуальність вивчення патогенетичних механізмів і удосконалення лікування цього дерматозу.

Мета роботи — визначити та проаналізувати стан показників окисного стресу у хворих на розацеа з різним клінічним перебігом.

Матеріали та методи. Під нашим спостереженням перебували 43 хворих на розацеа віком від 27 до 59 років, з них 35 жінок і 8 чоловіків. У 15 пацієнтів діагностовано еритематозно-телеангіектатичну, а в 28 — папуло-пустульозну стадію (форму) розацеа. У 15 осіб дерматоз тривав від 2 до 6 міс, у 17 — від 6 міс до 1 року і в 11 — понад рік. Стан окисного стресу оцінювали за вмістом у сироватці крові фракцій окиснювальної модифікації білків за рівнем альдегідо- й кетоніоїдних нейтрального (ОМБ E₃₇₀) та основного (ОМБ E₄₃₀) характеру. Групу контролю склали 26 практично здорових осіб подібного віку й статі.

Результати та обговорення. У хворих на розацеа встановлено вірогідне порівняно з особами контрольної групи збільшення в сироватці крові вмісту обох фракцій окиснювальної модифікації білків: ОМБ E₃₇₀ — в 1,63 разу та ОМБ E₄₃₀ — в 1,81 разу ($p < 0,001$), що свідчить про активізацію процесів вільнорадикального окиснення білкових молекул та формування у таких пацієнтів стану окисного стресу. Під час аналізу виявлено істотніші зміни у хворих із папуло-пустульозною стадією (формою) розацеа порівняно з еритематозно-телеангіектатичною формою дерматозу, а також у пацієнтів із тривалістю дерматозу півроку й довше.

Висновки. У хворих на розацеа встановлено підвищення сироваткового рівня фракцій окиснювальної модифікації білків, істотніше — у пацієнтів із папуло-пустульозною стадією (формою) розацеа та тривалістю дерматозу понад півроку, що вказує на вагомий роль окисного стресу у патогенезі розацеа та доцільність призначення таким хворим антиоксидантних засобів.

Роль цинку в лікуванні вугрової хвороби

С.В. Вольбин, Т.І. Рудник

Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького, Львів, Україна

Актуальність. Нині не викликає сумніву роль мікроелементів у виникненні та виявах захворювань шкіри. Вони відіграють важливу роль у функціонуванні всіх життєво важливих систем, тому дефіцит певних із них сприяє виникненню та загостренню низки захворювань, зокрема дерматологічних.

Мета роботи — клінічна оцінка ефективності препаратів цинку та аналіз його ролі в патогенезі вугрової висипки, а також пошуки засобу, який би мав хорошу переносність, був ефективний та доступний пацієнтам.

Матеріали та методи. Вивчено дані літератури про роль цинку в патогенезі акне за принципом вибіркості та диференційного підходу до інформації, наданої в публікаціях. Обстежено 42 хворих на вугрову хворобу віком від 15 до 37 років (8 чоловіків і 34 жінки). Тривалість спостереження 5–6 міс. Діагноз встановлювали на підставі клінічної картини і додаткових досліджень. У процесі лікування 22 пацієнти отримували засоби